

BAAS VAN MORGEN

Kinderen voor een dag baas in het Vlinderpaleis

“Dankzij ‘De Buurtpolitie’ weet ik al heel veel”

In toga luisteren Aya en Brent geïnteresseerd naar voorzitter Wilcocx. FOTO'S JAN VAN DER PERRE

De agenten beantwoorden graag een paar vragen.

Aya en Brent aan hun bureau voor een dag.

Schooltas aan de kant en toga aan. Voor één dag stappen Aya Bouterfass (12) en Brent De Puyseleir (13) in de schoenen van Bart Wilcocx, voorzitter van de Antwerpse rechtbank van eerste aanleg. Ze nemen deel aan Baas van Morgen, een project van non-profitorganisatie JINC die strijdt voor gelijke kansen voor kinderen en jongeren.

Ze beleven een hoogdag, Aya die jarig is en Brent die ervan droomt om politiemans te worden. Waar de achttien andere deelnemende kinderen baas worden van Coca Cola, het M HKA of Domino's Pizza, mogen zij de plak zwaaien in het Vlinderpaleis op de Antwerpse Bolivarplaats.

De twee zitten in het zesde leerjaar op de School aan de Stroom op Linkeroever en zijn flink onder de indruk van wat voor één dag hun bureau wordt. “Amai, die zit goed”, lacht Brent terwijl hij op zijn stoel neerploft. “Wát een kantoor!” Aya laat het allemaal wat rustiger op zich afkomen. “Wie is die vrouw op de foto?”, vraagt Brent terwijl hij wijst naar een portret van Nelson Mandela. Bart Wilcocx lacht en legt hem uit wie Mandela was.

Dan is het tijd om erin te vliegen. De werkdag is begonnen en die start in hun geval met een rondleiding door het justitiepaleis dat wel iets wegheeft van een dool-

hof. Aya en Brent krijgen een badge waarmee ze om beurten deur na deur openen.

Aangekomen in een van de vele zittingzalen, wordt hen uitgelegd waar de rechter plaatsneemt, waar de procureur des konings moet zitten, waar de beklaagde, het slachtoffer en waar hun advocaten. En dan wordt het officieel, want allebei krijgen ze een toga aangereikt en een witte bef. “Moeten we niet ook nog een hamertje krijgen om mee op tafel te kloppen?”, zegt Brent. Wilcocx schudt het hoofd. “Dat is iets van vroeger. Dat doen we vandaag niet meer.”

‘De Buurtpolitie’

Terwijl Brent vragen op de voorzitter blijft afvuren, zegt Aya dat ze graag eens wil helpen om een ruzie op te lossen. “Dat doe ik ook wanneer vriendinnen ruzie hebben.”

Wilcocx knikt goedkeurend. “Dat is wat wij hier ook proberen te doen. Zeker bij familiezaken, als het gaat over kinderen.” Aya en Brent luisteren terwijl Wilcocx uitlegt dat je naast familiezaken ook strafzaken hebt. “Dan vraagt de procureur een straf. Bijvoorbeeld een werkstraf, zoals werken bij de Antwerpse groendienst.” Brent kijkt verbaasd. “Dat is toch geen straf? Dat is kei leuk!”. Wilcocx lacht en gaat verder. “Het kan ook zijn dat mensen hun straf niet echt moeten uitzitten.” “Voor-

waardelijk heet dat dan”, zegt Brent en Wilcocx kijkt verbaasd. “Amai, jij kent dat allemaal al goed.” “Dat heb je als je altijd naar *De Buurtpolitie* kijkt”, antwoordt de jongen ernstig.

En dan is het tijd om een echte zitting bij te wonen. Ze nemen plaats op een van de stoeltjes en luisteren hoe een advocaat zijn cliënt verdedigt. Helemaal geboeid heeft Aya het niet meteen door dat Wilcocx weer verder wil, naar de grote zittingzaal. “Daar vinden onder andere de assisenzaken plaats. De moordzaken.” “Serieus?!” De twee kijken hun ogen uit.

Pepperspray en een Glock

Wanneer ze even later toekomen bij de politie, is Brent helemaal niet meer in zijn enthousiasme te stuiten. Twee agenten nemen even de tijd voor zijn vragen. Wat hij precies moet doen om ook agent te kunnen worden bijvoorbeeld. “Goed studeren en goed met mensen om kunnen gaan”, antwoordt een van de agenten.

“En je moet ook een goede conditie hebben.” De jongen knikt aandachtig en wijst dan naar hun uniform. “Gebruiken jullie vaak jullie pepperspray? En hebben jullie een Glock? Passen daar veel kogels in?”

Wilcocx glimlacht. “Ik vind dit zo’n mooi project. In Antwerpen heb je heel veel kinderen die de schoolbanken verlaten zonder di-

ploma. Het ontbreekt hen aan een netwerk en aan positieve voorbeelden. Met een initiatief als dit kan je kinderen zelfvertrouwen geven, kan je hen tonen dat we zitten te wachten op mondige mensen en dat hier heel wat mogelijkheden en kansen voor hen liggen.” En dan zegt hij tegen de twee kinderen: “Als je iets graag wil doen, moet je er vooral in blijven geloven.”

Dat op de rechtbank nog wel wat stappen gezet kunnen worden als het gaat over diversiteit en inclusie, beseft Wilcocx. En dan wordt aan Aya en Brent gevraagd wat zij adviseren. “Je zou geregeld een opendeurdag kunnen houden”, zegt Aya. “En affiches ophangen om duidelijk te maken welke jobs je hier kan doen.” Die adviezen mogen de jongeren later op de dag, wanneer ze allemaal samenkomen, officieel meedelen aan de grote bazen. Maar eerst is het tijd voor enkele telefoontjes, moeten ze nog een vergadering

bijwonen en moeten ze nog een vonnis voorbereiden voor een familiezaak. Helemaal Aya haar ding dus. “We moeten de standpunten van de vader naast die van de moeder leggen en dan een keuze maken”, legt Wilcocx uit.

Jongeren inspireren

En zo vliegt deze werkdag voorbij.

“Dit is de eerste keer dat we ‘Baas van Morgen’ organiseren”, vertelt Koen Van Roey, directeur van JINC Antwerpen ons. “1 op 5 Antwerpse jongeren verlaat de schoolbanken zonder diploma. Een van de redenen waarom jongeren stoppen met school, is omdat ze niet weten welke opleiding bij hun talenten past, omdat ze geen netwerk hebben dat hen ondersteunt. Voor dit project spraken we enkele scholen aan met de vraag welke leerlingen een extra boost in zelfvertrouwen kunnen gebruiken. Met ‘Baas van Morgen’ willen we die jongeren inspireren en hen een bijzondere dag aanbieden waarbij ze een bedrijf of een instelling van binnenuit leren kennen. Dit was de eerste editie van Baas van Morgen. Maar we willen dit initiatief jaarlijks herhalen en er ook andere sectoren bij betrekken. Zo zoeken we nog bedrijven in de zorg, de bouw en de IT die kinderen enthousiast willen maken voor hun sector. Bij deze meteen een warme oproep.”

ELIEN VAN WYNSBERGHE

BART WILCOCX

Voorzitter Antwerpse rechtbank van eerste aanleg

“Ik vind dit zo’n mooi project. Hiermee kan je kinderen zelfvertrouwen geven.”